

tafereel van een zuidelijke baai, omzoomd door groen en onwezenlijke van kleur gloeiende bloemen. Links een liggende vrouwenfiguur met waaijer, rechts een paar wilde paarden en in de diep-blauwe baai jaagt een felle stoomboot wit schuim voor den boeg op. Het schut zelf met zijn daverende kleurenweelde, toch gebonden in een weldoordachte compositie geeft geen geringen dunk van Martinez' decoratief talent. Alleen de vrouwenfiguur is in het ontwerp beter, zij is op het schut door te veel naturalisme een slapper element geworden.

Als Martinez, de knappe beelder van de zinnelijke schoonheid, ook eens aandacht schenkt aan het innerlijk leven der dingen, zooals de beste stilleven-schilders van Holland dat konden, dan is er veel van hem te verwachten.

JAN SLAGTER.

WERKEN VAN A. COLNOT IN DEN KUNSTHANDEL HOFSTEE DEELMAN, VONDELSTRAAT, AMSTERDAM.

Men krijgt bij het werk van dezen schilder altijd het gevoel, dat hij innerlijk worstelt met problemen, die hij niet ten volle vermag te verheffen tot in de sfeer der dramatiek, waarin, hoe zwaar de „grondtoon” ook moge zijn, de beelding althans tot klaarheid komt. Naar buiten geprojecteerd leidt dit dan dikwijls tot een worsteling in de verf, die zwaar, in dikke quantiteiten en donkere tinten op het doek wordt gelegd.

Ook op deze tentoonstelling treft men weder enkele van Colnot's donkere, romantische landschappen aan waarin de simpelste dingen, — een boom, een schuur, een hooischelf — worden tot sombere, met ondergang dreigende fantomen. Onder deze voldoet, voor mijn gevoel, het groote landschap met molen en onweerslucht (No. 1 van den catalogus) het best, waarschijnlijk omdat hier het gegeven zélf die angstige dreiging, die donkere romantiek reeds in zich besloten houdt en men hier niét — zooals bij andere stukken meerdere malen! — de neiging bespeurt, te spreken van een al te eenzijdig temperament dat de natuur forceert....

De best geslaagde doeken schijnen mij hier echter de bloemstukken, waarvan ik speciaal de nrs. 4 en 7 van den catalogus wil noemen. Colnot's bloemen: het zijn geen lichte, bloeiende, stralende vreugden, teekens van 's levens blijven overdaad; hij ziet en beeldt ze — en hierin is geen forceering — als uit een mysterieus-donkeren achtergrond ópkomende symbolen van een zich óp-worstelende levenskracht, symbolen die zich laten schikken op natuurlijke wijze tot bewogen composities....

Van de overige nrs. mogen nog het kleine winterlandschap (No. 18) en de teekening van een boerenhoeve (No. 24) als geslaagde proeven van Colnot's kunnen genoemd worden.

A. E. v. D. T.

W. H. VAN DER NAT.

RAM EN OOL.

W. H. VAN DER NAT.

STILLEVEN.

A. COLNOT.

LANDSCHAP MET MOLEN.

A. COLNOT.

STILLEVEN.

N. MAES.

„DE ENGEL BIJ MARIA.”
(COL. D. A. HOOGENDIJK EN CO).